

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

navrhovatele: **D.H.**

zastoupen Mgr. Robinem Mlynářem, advokátem
se sídlem Teplého 2786, Pardubice

proti
odpůrci:

obec Předměřice nad Labem

se sídlem Obránců míru 18, 503 02 Předměřice nad Labem
zastoupena Mgr. Vítězslavem Dohnalem, advokátem
Advokátní kanceláře Dohnal & Bernard, s. r. o.
se sídlem Klokotská 103, Tábor

v řízení o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Změny č. 1 Územního plánu Předměřice nad Labem, schváleného zastupitelstvem odpůrce dne 24. 6. 2024 usnesením č. IV (Z 15), které nabylo účinnosti dne 10. července 2024

takto:

- I. Návrh se zamítá.
- II. Navrhovatel je povinen nahradit odpůrci náklady řízení ve výši 8.228 Kč k rukám zástupce odpůrce, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Obsah návrhu

1. Navrhovatel je vlastníkem pozemků v k. ú. Předměřice nad Labem:
 - p. č. XA, XB, XC, XD a XE (*pozemky dotčené vymezením VPS VD03*)
 - p. č. XF, XG a XH (*pozemky dotčené nově vymezeným veřejným prostranstvím – PV*)
 - p. č. XCH, XI a XJ (*pozemky zasažené ochranným pásmem*)
 - p. č. XK, XL, XM, XN, XJ (*pozemky dotčené RK 1266/RK 01 a plochou NP*)
 - p. č. XO (*pozemek dotčený změnou regulativu využití plochy vodní a vodohospodářské – W*).
2. **V prvním návrhovém** bodu navrhovatel brojil proti zařazení svých pozemků do plochy VPS VD03 – překryvný koridor železnice (DZ2): optimalizace a zdvoukolejnění tratě č. 031 v úseku Hradec Králové – Jaroměř, značený CNZ. Pozemky navrhovatele byly nově (proti původnímu Územnímu plánu Předměřice nad Labem) částečně zařazeny do ploch veřejně prospěšných staveb s možností vyvlastnění.
3. Dle navrhovatele je zde sice dán legitimní cíl, kterým je rozvoj železniční dopravy a související infrastruktury, avšak při vymezování koridoru a zařazení části jeho pozemků do plochy VPS nebylo odpůrcem řešeno, zda jde o přiměřený zásah, který nezpůsobí problémy s přístupem na pozemky, neboť v místě předpokládaného rozšíření dráhy (p. č. XB) se dnes nachází přístupová komunikace na pozemky navrhovatele p. č. XA, XC, XD a XE v k.ú. xx. Alternativní příjezd na pozemky přitom není možný po veřejných komunikacích ani veřejných pozemcích.
4. Koncepce navrženého koridoru tak neřeší zajištění přístupu k pozemkům navrhovatele, pakliže by bylo realizováno právo k části pozemků z důvodu, že jsou v ploše VPS s možností vyvlastnění. Případné vyvlastnění by se totiž týkalo pouze částí pozemků, nikoliv pozemků v plné výměře, takže nelze věc bagatelizovat s tím, že při realizaci vyvlastnění již nebude problém s přístupem navrhovatele tížit.
5. Navrhovatel k tomuto podával námitku, evidovanou odpůrcem jako námitka č. 1.G.1, kde na absenci souvisejícího řešení přístupů upozorňoval. Navrhovatel trval na tom, že přijaté řešení je neproporcionální a neřeší budoucí přístupnost pozemků, resp. částí pozemků, které by v případě realizace vyvlastnění zůstaly bez přístupu. Odpůrce to ale nijak nereflektoval a ve vypořádání námítky se omezil na obecné floskule a odkaz na nadřazenou územně plánovací dokumentaci. Samotné vypořádání námítky, ačkoliv se může jevit odůvodněné a přezkoumatelné, tyto atributy nenese. Fakticky vůbec nereaguje na obsah námítky, který se týká přístupnosti pozemků, ale pouze obecně odůvodňuje samotnou podstatu koridoru a plochy VPS. Vypořádání námítky je proto přes zdánlivou rozsáhlost odůvodnění nepřezkoumatelné. Odůvodnění zásahu nelze opřít pouze o to, že dochází ke zpřesnění koridoru dle nadřazené územně plánovací dokumentace. Samotný fakt, že regulativ plochy nevylučuje umístění místních komunikací, nedává záruku nepřiměřeného a neodůvodněného zásahu do vlastnických práv navrhovatele.
6. **Druhá návrhová námitka** se týkala zařazení pozemků navrhovatele p. č. XF, XG a XF8 v k. ú. xx do funkční plochy PV – veřejné prostranství, neboť odpůrce tak dle navrhovatele učinil bez náležitého odůvodnění a hodnocení přiměřenosti, vhodnosti a nutnosti takového zásahu do jeho vlastnických práv.

7. Navrhovatel k tomuto návrhu podával námitku evidovanou pod č. 2.F.3, které odpůrce nevyhověl, a to s odůvodněním, že Změna č. 1 respektuje stávající koncepci ploch veřejných prostranství, jejichž rozsah mírně rozšiřuje či upravuje. Změna je vymezena za účelem zajištění přístupu na přilehlé pozemky. Víc k tomu odpůrce fakticky nedodal, což není žádné odůvodnění, které by odůvodnilo tak zásadní změnu, jakou je změna funkčního využití území, kdy tím pozemek odpůrce o výměře 400 m² byl zásadně znehodnocen. Odpůrce přitom netvrdí jediný důvod, proč bylo nutné funkční plochu VP existující ve stabilizovaném území před Změnou č. 1 přesouvat na pozemky navrhovatele.
8. Krok odpůrce tak dle názoru navrhovatele vychází z toho, že na pozemku p. č. XP, kudy vedl koridor plochy VP původně, vznikly zřejmě nepovolené stavby, čímž její využití fakticky omezily. To je ovšem problém, který musí být řešen v rámci nástrojů stavebního práva (odstranění stavby, rozpor s ÚPD), nikoliv tím, že bez odůvodnění odpůrce navrhne přesun plochy VP na pozemky jiného vlastníka.
9. Navrhovatel má za to, že tato změna funkčního využití provedená Změnou č. 1 je neodůvodněná, nepřezkoumatelná a neproporcionální z hlediska zásahu do vlastnického práva s ohledem na sledovaný cíl. Pochybení stavebního úřadu, orgánu územního plánování a netečnost odpůrce ve vztahu k nelegální stavbě, resp. přestavbě, která se nachází v ploše původně vymezeného veřejného prostranství, není důvodem pro zásah do vlastnického práva navrhovatele.
10. **Ve třetím návrhovém bodu** brojil navrhovatel proti zasažení pozemků p. č. XJ, XI, XCH v k.ú. xx ochranným pásmem, resp. dle jeho názoru fakticky trvalou stavební uzávěrou.
11. V tomto bodě návrhu se Změna č. 1 dotýká zmíněných pozemků, a to doplněním podmínky prostorového uspořádání funkční plochy RH – plochy pro veřejnou rekreaci v ucelených areálech, kterou se stanoví, že v dané funkční ploše, do které spadají výše uvedené pozemky v plném rozsahu, „*veškeré stavby smí být umístěny minimálně 20 metrů od hrany regionálního biocentra RBC 982 Správcice.*“ RBC 982 je prvek ÚSES, který navrhovatele jinak neomezuje, resp. byl s ním v souladu, pokud existoval i jako RBC 13 v původním územním plánu před Změnou č. 1.
12. Rozsah tohoto prvku ÚSES se nezměnil, ale došlo ke změně zařazení pozemků navrhovatele do plochy RH, a to z důvodu standardizace. Pozemky navrhovatele uvedené v tomto bodu jsou součástí plochy Z9a, ve které je rozhodování o změnách v území podmíněno zpracováním územní studie (US4). Je proto zcela nepochopitelné, ale zároveň i nezákonné, stanovení podmínky prostorového uspořádání území pro rozhodování v ploše RH kategoricky tak, že *veškeré stavby smí být umístěny minimálně 20 metrů od hrany regionálního biocentra RBC 982 Správcice.*
13. Navrhovatel namítl, že tento regulativ je nezákonný z důvodu přílišné podrobnosti, tedy jedná se o regulativ, který by měl obsahovat územní plán s prvky regulačního plánu, případně měla být tato podmínka uplatněna dotčeným orgánem až v rámci povolovacího řízení, a to dle konkrétního záměru.
14. Zákaz veškerých staveb považuje za neproporcionální, neboť fakticky působí jako trvalá stavební uzávěra na nikoliv bezvýznamné části pozemků navrhovatele. Není zřejmé, k čemu má tento regulativ sloužit, když zároveň bude vztah ploch Z9a a Z9b řešit územní studie. Opomenout nelze ani to, že kvazi ochranné pásmo regionálního biocentra RBC 982 je zřizováno pouze v plochách RH, tedy selektivně, postihuje fakticky pouze pozemky

navrhovatele. Pokud chtěl odpůrce rozšířit prvek ÚSES RBC 982 o 20 metrů, měl tak učinit regulérním a legálním způsobem, tedy posunutím hranice tohoto prvku. Způsob, kterým stanovil jakési ochranné pásmo bez rozšíření prvku ÚSES, vyhlášující stavební uzávěru pro všechny stavby v ploše RH, je nepřijatelný a tudíž nezákonný. Pojem veškeré stavby totiž znamená, že v koridoru o šířce 20 m nelze umístit nově ani oplocení, drobné stavby, ale paradoxně a v rozporu se smyslem regulace i třeba stavby sloužící ve prospěch prvku ÚSES RBC 982.

15. Navrhovatel k tomuto podával podrobně odůvodněnou námitku, evidovanou pod č. 3.F.3, kterou odpůrce odůvodňuje respektováním prvků ÚSES a dále obecným popisem smyslu prvků ÚSES a regulace ekologické stability. Na samotnou námitku fakticky nereaguje, takže totožně jako v předchozích případech námitka se jeví zdánlivě odůvodněná, avšak fakticky jde o bezobsažný text. Ve vztahu k regulativu prostorového uspořádání plochy RH odpůrce při vypořádání námítky neuvedl ničeho.
16. **Čtvrtá návrhová námitka** se týkala zařazení pozemků p. č. XL, XK, XJ, XM, XN v k. ú. xx, konkrétně v rozsahu zařazení těchto pozemků do funkční plochy NP – plochy přírodní a do vymezeného prvku ÚSES (RK 1266/RK 01).
17. Změna č. 1 přinesla rozšíření funkční plochy NP i nového prvku ÚSES regionálního biokoridoru RK 1266/RK 01 na uvedené pozemky navrhovatele. Současně došlo i ke změně hranic zastavěného území, které se časem nelogicky zúžilo, aniž by došlo k zániku jakékoliv stavby. Rozšíření funkční plochy NP a vznik nového prvku ÚSES nejsou odůvodněny jednak věcně, jednak ani neodpovídají faktickému stavu území.
18. Odpůrce pouze stroze uvádí, že část toku Labe je zahrnuta do funkčního regionálního biokoridoru RK 1266/RK 01, v jihovýchodním segmentu navrženého k rozšíření, z čehož by šlo usuzovat, že v jihovýchodním segmentu je prostor pro rozšíření tohoto prvku, a že má jít o funkční prvek ÚSES, tedy reálně existující, sloužící svému účelu. Tak tomu ovšem dle navrhovatele není, protože na pozemcích se ve skutečnosti nachází plocha pro odstavení vozidel návštěvníků areálu, tato plocha je historicky oplocená a tvoří uzavřený areál. Nelze tak vůbec hovořit o funkčnosti prvku ÚSES, ba naopak, odpůrce přetvořil funkční prvek ÚSES, který skutečně kopíroval tok Labe a břehové porosty, do nefunkčního prvku, neboť pořizovatel a zpracovatel koncepce prvků ÚSES zřejmě vůbec nezohlednili faktický stav pozemků, na kterých tento prvek navrhuje.
19. Navrhovatel k tomu připojil územní rozhodnutí o změně využití území, které zahrnuje pozemky p. č. XL, XK, XJ, XM, XN v k. ú. xx, na kterých pravomocně k 22. 11. 2017 povolil stavební úřad vyrovnaní terénu, svahu k vodě, odstranění záplavových území, a to vše za účelem kvalitnějšího využití lokality pro rekreaci a sportovní účely. Dále připojil dodatečné povolení stavby „Přístavba a stavební úpravy restaurace a zpevněné plochy v areálu Správcického písničku, Předměřice nad Labem“, ze dne 5. 8. 2019 a situační výkres, z nichž vyplývá, že i stavební úřad vychází z existence parkovacích míst v počtu 22 osobních vozidel v ploše nyní rozšířeného prvku ÚSES.
20. Dle navrhovatele nelze dále opomenout ani nesprávné a zjevně účelové překreslení hranic zastavěného území tak, aby plocha NP a regionální biokoridor RK 1266/RK 01 se zdánlivě jevily, že nejsou v zastavěném území.
21. Odpůrce byl na problematiku vymezení prvku a plochy NP upozorněn v rámci podané námítky, leč navrhovatel marně upozorňoval na nesoulad mezi vymezením prvku ÚSES

a skutečným stavem. Odpůrce opět pouze obecnými frázemi vypořádal námitku pod číslem 3.F.3, které nevyhověl a setrval na svém návrhu.

22. V **pátém návrhovém bodu** napadl navrhovatel regulativ funkční plochy W – plochy vodní a vodohospodářské na pozemku p. č. XO v k. ú. xx, konkrétně v rozsahu části F.3. **PODMÍNKY PRO VYUŽITÍ PLOCH S ROZDÍLNÝM ZPŮSOBEM VYUŽITÍ.**
23. Změna v přípustném využití pozemků vypustila stavby a zařízení pro rodinnou rekreaci s možností experimentální výstavby nad vodní plochou včetně kotvišť a hausbótů. V ploše W pak do nepřipustného využití nově přibýly: *„stavby a zařízení pro rodinnou rekreaci s možností experimentální výstavby nad vodní plochou včetně kotvišť a hausbótů“.*
24. Navrhovatel tuto změnu považuje za neodůvodněnou, a to navíc v situaci, kdy odpůrci zasílal žádost ze dne 14. 6. 2016. Tato přitom přímo možnosti využití pro umístění hausbótů obsahovala. Došlo k negativní změně proti původní regulaci, která není založena na žádném odůvodnění, požadavku dotčeného orgánu či potřebě odpůrce. Jedná se tak o omezení funkčního využití, které omezuje možnosti využití dotčeného pozemku navrhovatele. Vypořádání námítky evidované pod č. 4.F.3 je zcela povrchní a formální. Odpůrce neuvedl žádný důvod k regulaci, který by bylo možné považovat za náznak racionálního odůvodnění.
25. Navrhovatel proto učinil následující návrhový petit, kterým navrhl zrušit část opatření obecné povahy vydaného odpůrcem dne 24. 6. 2024 – Změny č. 1 Územního plánu Předměřice nad Labem účinné od 10. 7. 2024, a to v rozsahu:
 - části grafické i textové, vztahující se k pozemkům p. č. XA, XB, XC, XD a XE v k. ú. xx, konkrétně tedy v rozsahu zařazení těchto pozemků do plochy VPS VD03 – překryvný koridor železnice (DZ2): optimalizace a zdvoukolejnění tratě č. 031 v úseku Hradec Králové – Jaroměř, značený CNZ
 - části grafické i textové, vztahující se k pozemkům p. č. XF, XG a XH v k. ú. xx, konkrétně v rozsahu zařazení těchto pozemků do plochy PV – veřejné prostranství
 - části textové vztahující se k pozemkům p. č. XJ, XI, XCH v k.ú. xx, konkrétně v rozsahu části F.3. **PODMÍNKY PRO VYUŽITÍ PLOCH S ROZDÍLNÝM ZPŮSOBEM VYUŽITÍ** Podmínky prostorového uspořádání Plochy pro veřejnou rekreaci v ucelených areálech (RH), kterou se stanoví, že: *„veškeré stavby smí být umístěny minimálně 20 metrů od brany regionálního biocentra RBC 982 Správnice“*
 - části grafické a textové vztahující se k pozemkům p. č. XL, XK, XJ, XM, XN v k.ú. xx, konkrétně v rozsahu zařazení těchto pozemků do plochy NP – plochy přírodní a do vymezeného prvku ÚSES (RK 1266 / RK 01)
 - části textové vztahující se k pozemku p. č. XO v k. ú. xx, konkrétně v rozsahu části F.3. **PODMÍNKY PRO VYUŽITÍ PLOCH S ROZDÍLNÝM ZPŮSOBEM VYUŽITÍ** Nepřípustné využití Plochy vodní a vodohospodářské (W), v bodě: *„stavby a zařízení pro rodinnou rekreaci s možností experimentální výstavby nad vodní plochou včetně kotvišť a hausbótů“.*

II. Vyjádření odpůrce

26. K **prvnímu návrhovému bodu** odpůrce uvedl, že smyslem vymezení plochy VPS VD03 je vymezení prostoru, na který může zasahovat budoucí veřejně prospěšná stavba

„*optimalizace a zdvoukolejnění tratě č. 031 v úseku Hradec Králové – Jaroměř*“, a v jehož rámci lze odejmout nebo omezit práva vlastníků dotčených pozemků.

27. Změna č. 1 pak neumisťuje předmětnou veřejně prospěšnou stavbu „*optimalizace a zdvoukolejnění tratě č. 031 v úseku Hradec Králové – Jaroměř*“. O její konkrétní podobě i skutečném rozsahu se bude rozhodovat až v navazujících správních řízeních. Změna č. 1 tak nijak neomezuje využívání stávající dopravní cesty, která vede východně od předmětné železniční trati na pozemcích navrhovatele. Pokud má být předmětem veřejně prospěšné stavby VD03 zdvoukolejnění železniční tratě, která je aktuálně jednokolejná, je nevyhnutelné plochu pro železniční trať rozšiřovat. Vzhledem k tomu, že v předmětném úseku se západně od koridoru nachází stavby, nabízí se rozšíření směrem východním, kde stavby nejsou, ale jen plochy zeleně, zahrnující i pozemky navrhovatele. Rozšíření v rámci Změny č. 1 je pak v daném případě zcela minimální a přiměřené. Menší by již být nemohlo, neboť by neumožnilo zdvoukolejnění tratě. V takovém případě by se Změna č. 1 dostala do rozporu se ZÚR KHK.
28. Odpůrce dále upozornil na zařazení dotčených pozemků navrhovatele v Územním plánu Předměřice nad Labem do funkční plochy ZS – ZELENĚ – soukromá a vyhrazená a přípustné a podmíněně přípustné využití pozemků v ní.
29. Vypořádání námitek Navrhovatele se pak věnovalo podstatě důvodnosti převzetí vymezení předmětné veřejně prospěšné stavby, a nikoliv otázkám, které s tímto výrokem nesouvisí či se týkají podrobných okolností, které budou řešeny až v navazujících řízeních.
30. Stran **druhé návrhové námitky** odpůrce sdělil, že Územní plán Předměřice nad Labem ve znění Změny č. 1 vymezuje v dané lokalitě pozemky s funkčním využitím v ploše BI – BYDLENÍ – v rodinných domech, městské a příměstské, jejíž hlavním využitím jsou stavby pro bydlení v rodinných domech. Celková výměra těchto pozemků pak činí 7.285 m². Takto rozsáhlá plocha pak umožňuje výstavbu nejméně několika rodinných domů se zahradami. Tyto pozemky se nenachází na hranici veřejně přístupné pozemní komunikace.
31. Protože stavby rodinných domů musí být napojeny na dostatečně kapacitní dopravní infrastrukturu (viz vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů), je logické, že v případě rozsáhlejších ploch určených k zástavbě rodinných domů je územními plány vymezována také plocha určená pro umístění přístupové komunikace, pokud nejsou přímo napojeny na existující pozemní komunikaci. Pro předmětnou lokalitu je navržena trasa dopravní infrastruktury spojující ulici Průmyslová s ulicí Labská. Trasa navrhované pozemní komunikace je pak vedena v těsné blízkosti zalesněného slepého ramena vodního toku Labe, tedy v místech, kde by s velkou pravděpodobností stejně nebyly umístěny stavby rodinných domů. Z hlediska napojení této trasy dopravní plochy na ulici Průmyslová se aktuálně jako jediné místo nabízí právě pozemek navrhovatele p. č. XG.
32. Původní plocha určená pro umístění přístupové komunikace do lokality byla nedostatečně široká. Její šířka nedosahovala šířky požadované v rámci ustanovení § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., které stanovuje nejmenší šířku veřejného prostranství, jehož součástí je obousměrná pozemní komunikace zpřístupňující pozemek rodinného domu, na 8 metrů.
33. Argumentace navrhovatele je pro odpůrce zcela nepochopitelná a absolutně jí nerozumí. Na jeho pozemku p. č. XG dochází sice ke změně funkční plochy z plochy bydlení na plochu veřejného prostranství, nicméně dle odpůrce je tento pozemek předurčen k tomu,

aby na něm vedla přístupová komunikace, a to svou polohou i šířkou, a představuje tak ideální přístupovou trasu pro jižněji umístěné pozemky určené pro výstavbu rodinných domů. Předmětný pozemek pak ani reálně nelze efektivně využít k umístění rodinného domu. Vymezení plochy PV na uvedeném pozemku pak také chrání jižněji umístěné pozemky před tím, aby zde nedošlo k umístění stavby, která by je znemožňovala dopravně napojit.

34. Důvodem změny trasy plochy PV byl také stav v území. V původní trase, která byla vymezena již před 14 lety, je totiž umístěna rozestavěná stavba bez č. p., která je součástí pozemku p. č. st. XQ. Vzhledem k tomu, že jde o existující stavbu zapsanou v katastru nemovitostí, a okolní pozemek p. č. XP je již součástí oploceného areálu, umístění přístupové komunikace pro zástavbu rodinných domů je zde vyloučeno. Odpůrce dodal, že stavba byla povolena stavebním povolením vydaným Magistrátem města Hradec Králové ze dne 25. 4. 2013 č. j. MMHK/075793/2013 ST2/Več, sp. zn. SZ MMHK/029797/2013 ST2/Več. Stavbu, pro kterou bylo vydáno stavební povolení, tedy nelze označovat jako tzv. černou stavbu, jak činí navrhovatel. Vzhledem k tomu, že tato stavba je na základě vydaného stavebního povolení zapsána v mapě katastru nemovitostí, který představuje jeden z podkladů pro územní plánování, byla Změna č. 1 tuto stavbu povinná respektovat.
35. K obsahu **třetí návrhové námitky** odpůrce sdělil, že přísnější podmínky využití plochy RH v blízkosti její hranice s regionálním biocentrem RBC 982 Správcice byly stanoveny zejména z důvodu připomínek uplatněných v rámci stanoviska Magistrátu města Hradec Králové, odboru životního prostředí ze dne 1. 11. 2019, coby dotčeného orgánu na úseku ochrany přírody a krajiny. Podmínky prostorového uspořádání v ploše RH tak byly vymezeny především z důvodu stanoviska dotčeného orgánu, jehož obsah byl ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), pro Změnu č. 1 závazný.
36. Předmětný regulativ pak odpovídá svou podrobností úrovni územního plánování. Pokud jde o podrobnost vypořádání námitek, pak ta dle odpůrce úzce souvisí s podrobností uplatněných námitek.
37. V reakci na **čtvrtou návrhovou námitku** odpůrce konstatoval, že pokud jde o prvek územního systému ekologické stability – regionální koridor RK 1266, tento vymezuje nadřazená územně plánovací dokumentace – ZÚR KHK. V rámci Změny č. 1 je pak tento regionální biokoridor zpřesněn, přičemž jeho plošný rozsah vychází z Plánu systému ekologické stability pro ORP Hradec Králové (AGERIS • X / 2015).
38. Na západní části pozemků navrhovatele p. č. XK, p. č. XL, p. č. XM, p. č. XN a p. č. XJ v k. ú. xx zasahuje část regionálního biokoridoru RK 1266/RK 01. Důvodem vymezení tohoto prvku územního systému ekologické stability byla především skutečnost, že takto je vymezen ve shora zmíněném Plánu ÚSES pro ORP Hradec Králové, který představoval jeden ze zákonných podkladů Změny č. 1. Hlavním věcným důvodem pak byla potřeba rozšířit nedostatečně široký pás zeleně podél řeky Labe pro vytvoření dostatečného prostoru pro zajištění prostupnosti krajiny pro organizmy.
39. Následně odpůrce popsal stav pozemků v této západní části biokoridoru. Dodal, že intenzivněji využívaná východní část předmětných pozemků, kde se nachází zaplacený areál včetně pravidelně sečené trávy s pergolami a skákacími hradly, je biokoridorem zcela nedotčena.

40. V západní části předmětných pozemků Navrhovatele v rozsahu, v jakém na tyto pozemky zasahuje biokoridor RBK 1266/RK 01, pak Změna č. 1 vymezila nezastavitelnou plochu přírodní (NP). Tato funkční plocha koresponduje s ochrannou funkcí biokoridoru a je v rámci Územního plánu Předměřice nad Labem ve znění Změny č. 1 zpravidla vymezována v plochách dotčených územním systémem ekologické stability na březích vodních toků a vodních ploch. Vymezení plochy přírodní (NP) v ploše biokoridoru tak není dle odpůrce nepřiměřené či nezákonné.
41. **Pátý návrhový bod** se se týkal změny regulativu na pozemku p. č. XO v k. ú. xx, kdy došlo k revizi přípustného a nepřípustného využití ve funkční ploše W – plochy vodní a vodohospodářské. Jako nepřípustné využití v této ploše je uvedeno: „*stavby a zařízení pro rodinnou rekreaci s možností experimentální výstavby nad vodní plochou včetně kotvišť a hausbótů*“. Odpůrce k tomu uvedl, že důvodem výslovného uvedení tohoto využití mezi nepřípustné využití v ploše W byl obsah stanovisek dotčených orgánů (nesouhlasné stanovisko Magistrátu města Hradec Králové, odboru životního prostředí ze dne 1. 11. 2019, stanovisko Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 8. 9. 2021 č. j. KUKHK-29172/ZP/2021 – Hy). Obsah stanovisek dotčených orgánů byl pro obsah Změny č. 1 s ohledem na ustanovení § 4 odst. 2 písm. b) stavebního zákona závazný. Navrhovatel se tak mýlí, když uvádí, že výše uvedené vypuštění přípustného využití v ploše W nepředstavovalo požadavek dotčeného orgánu. Navíc předmětné využití nebylo přípustné ani dle původního Územního plánu Předměřice nad Labem. Nejednalo se tak o negativní změnu k původní regulaci, jak uvádí navrhovatel v návrhu.
42. Odpůrce proto navrhl návrh zamítnout, domáhal se přiznání nákladů řízení.

III. Replika navrhovatele

43. Navrhovatel podal k vyjádření odpůrce ještě repliku, jejíž podstatou bylo setrvání na stanoviscích zaujatých navrhovatelem již v návrhu.
44. Ohledně **prvé námítky** uvedl, že neměl důvod brojit proti koridoru CNZ, brojil proti vymezení plochy VPS a způsobu vypořádání svých námitek. Odpůrce dle jeho názoru nedostatečně odůvodnil proporcionalitu přijatého řešení. Stran **druhé námítky** považoval za nepřiléhavou argumentaci odpůrce vyhláškou č. 501/2006 Sb. Změnu plochy PV považuje za neodůvodněnou a zbytečnou, když předmětná plocha BI je v územním plánu stabilizovaná, Napadené OOP ji nově nevymezuje ani nemění.
45. K argumentaci odpůrce týkající se **třetí námítky** navrhovatel uvedl, že ze stanoviska dotčeného orgánu ochrany přírody a krajiny (Magistrátu města Hradec Králové ze dne 1. 11. 2019) nevyplývá explicitní požadavek na zřízení napadeného regulativu, který dle jeho názoru nelze považovat za limit, protože se jedná o absolutní zákaz výstavby jakýchkoliv staveb. Ohledně předmětu **čtvrté námítky** navrhovatel vyslovil názor, že Plán ÚSES pro ORP nebyl pro odpůrce závazný, závazným dle jeho názoru mohl být pouze Plán ÚSES pro účely tvorby ZÚR KHK. Tyto plány se ve vymezení biokoridoru RK 1266/RK 01 liší. Znovu zopakoval, že na části plochy biokoridoru se nachází oplocená odstavná a parkovací plocha pro návštěvníky sportovního areálu.

IV. Posouzení věci krajským soudem

46. Krajský soud přezkoumal napadené opatření obecné povahy v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu sedmého s. ř. s. Učinil tak bez nařízení jednání, protože s tím navrhovatel souhlasil výslovně, odpůrce pak postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Byl přitom dle § 101d odst. 1 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody návrhu. O věci usoudil následovně.
47. Krajský soud úvodem stručně konstatuje, že návrhem byla napadena Změna č. 1 Územního plánu Předměřice nad Labem, schválená zastupitelstvem odpůrce dne 24. 6. 2024 usnesením č. IV (Z 15); účinnosti nabyla 10. 7. 2024 (dále také jen „Změna č. 1“ nebo „Napadené OOP“). V dané věci tak není pochyb o tom, že Změna č. 1, která je dle § 43 odst. 4 stavebního zákona opatřením obecné povahy, byla řádně přijata, oznámena a je účinná, stejně tak jako že návrh byl s ohledem na znění § 101b odst. 1 s. ř. s. podán včas.
48. Kromě existence opatření obecné povahy, které je možno podrobit soudnímu přezkumu, je bezpochyby naplněna i další podmínka řízení, a to aktivní procesní legitimace navrhovatele k podání návrhu. Podle § 101a s. ř. s. je oprávněn podat návrh ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech vydáním opatření obecné povahy zkrácen. V daném případě je zřejmé, že navrhovateli přísluší vlastnické právo k nemovitostem dotčeným Napadeným OOP. Jím tvrzená nezákonnost Změny č. 1 se pak týká právě otázky jí vymezené různé formy regulace jeho pozemků, potažmo tedy navrhovatel namítá, že došlo ke zkrácení jeho vlastnického práva garantovaného čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Od počátku neměly správní soudy nejmenší pochybnost o tom, že tam, kde se opatření obecné povahy může s reálnou pravděpodobností dotknout práva navrhovatele k nemovité věci, je tím založena jeho aktivní procesní legitimace. K tomu srovnej například usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2010, č. j. 8 Ao 1/2010-89, nebo

rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 AOs 3/2013-30; všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu citovaná v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz).

49. Než přistoupí k vlastnímu přezkumu žalobou napadeného opatření obecné povahy, považuje krajský soud za vhodné zmínit několik zásad a obecných východisek vymezených především judikaturou správních soudů, z nichž bude při této činnosti vycházet. Předesílá ještě, že všechny nemovitosti zmíněné v tomto rozhodnutí se nacházejí v k. ú. xx, nebude tedy již pro zjednodušení tento údaj u jejich označení dále uvádět.
50. Předně připomíná, že podle § 101d odst. 1 s. ř. s. je soud při rozhodování vázán rozsahem a důvody návrhu. V řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části tak platí dispoziční zásada. Povinnost posoudit všechny návrhové námitky neznamena, že krajský soud je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, když jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem návrhové argumentace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19). Anebo jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013: „...přestože je třeba z hlediska ústavních principů důsledně trvat na povinnosti dostatečného odůvodnění rozhodnutí, nemůže být tato povinnost chápána dogmaticky. Rozsah této povinnosti se totiž může měnit podle povahy rozhodnutí a musí být posuzován s ohledem na okolnosti každého jednotlivého případu. Podstatné podle názoru Nejvyššího správního soudu je, aby se správní soud ve svém rozhodnutí vypořádal se všemi stěžejními námitkami účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek. Absence výslovného posouzení dílčí žalobní námitky, která souvisela s námitkami stěžejními, za situace, kdy městský soud v odůvodnění napadeného rozsudku dospěl k věcně správnému závěru, že stěžovatel neunesl v daňovém řízení důkazní břemeno, neboť důkazy jím předložené neprokázaly u sporných obchodních případů splnění podmínek pro uplatnění nároku na odpočet DPH, nepůsobuje jeho nepřezkoumatelnost. V této souvislosti lze odkázat např. na nález Ústavního soudu ze dne 21. 12. 2004, sp. zn. II. ÚS 67/04, v němž bylo zdůrazněno, že z hlediska splnění náležitostí rozhodnutí není povinností soudu se v jeho odůvodnění speciálně vyjadřovat ke všem jednotlivým argumentům účastníka podporujícím jeho konkrétní a z hlediska sporu pouze dílčí tvrzení, pokud stanovisko k nim jednoznačně a logicky vyplývá ze soudem učiněných závěrů.“
51. Východiskem, z něž vychází správní soudy při přezkumu územního plánu obce, je především zdrženlivost. Pořizování územně plánovací dokumentace je komplikovaný proces, jehož výsledkem je co možná největší rozumně dosažitelný soulad mezi různými skupinovými a individuálními zájmy obyvatel přijatý v podmínkách konkrétní obce. Při nacházení tohoto souladu je nutné dodržovat určité zákonné postupy stanovené zejména stavebním zákonem a jeho prováděcími předpisy. „V těchto mantinelech se popsání rozhodování odehrává a úkolem soudu je tak pouze sledovat, zda se obec v rámci tohoto procesu pohybovala v jejich mezích. Soudu tedy nepřísluší určovat, jakým konkrétním způsobem má být určité území využito, zda je toto využití optimální atd.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2008, č. j. 2 Ao 1/2008–51). Výše uvedená zdrženlivost, vztahující se i k posuzování vhodnosti funkčního využití té které lokality, však nebrání správním soudům posoudit, „zda (i při formálním splnění všech podmínek hmotného práva) nejde o řešení ve vztahu ke konkrétní osobě (navrhovateli) zjevně nepřiměřené, nezdůvodnitelné či

diskriminační, nejde-li o zjevný excés, šikanu apod. (krok 5 algoritmu přezkumu)“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2009, č. j. 2 Ao 4/2008–88).

52. Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 As 174/2015–72, uvedl, že ke zrušení opatření obecné povahy může soud přistoupit, pokud došlo k porušení zákona v nezanedbatelné míře nebo v intenzitě zpochybňující zákonost posuzovaného řízení a opatření jako celku. Zrušení napadeného opatření obecné povahy nastupuje tehdy, když pochybení správního orgánu překročila mez, kterou je možno vzhledem k celkové komplikovanosti řízení a s přihlédnutím k povaze rozhodované věci považovat za ještě přijatelnou. *„K překročení takové meze může dojít jediným závažným pochybením stejně jako větším počtem relativně samostatných (pověšinou procesních) pochybení, která by mohla být jednotlivě vnímána jako marginální, ale ve svém úhrnu představují podstatný zásah do veřejných subjektivních práv stěžovatelů.“* Výše uvedená východiska potvrzuje i další judikatura, např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2010, č. j. 8 Ao 2/2010 2 As 2/2020–71 pokračování - 644, ze dne 2. 2. 2011, č. j. 6 Ao 6/2010–103, ze dne 12. 11. 2013, č. j. 2 Aos 3/2013–36, ze dne 25. 5. 2017, č. j. 5 As 49/2016–198, ze dne 27. 7. 2017, č. j. 1 As 15/2016–85, či ze dne 16. 3. 2020, č. j. 1 As 245/2019–38.
53. Dle § 101a odst. 1 s. ř. s. návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatření obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen.
54. Krajský soud předně zdůrazňuje, že předmětem jeho přezkumu může být pouze obsah Změny č. 1, nikoliv obsah Územního plánu Předměřice nad Labem (dále také jen „ÚP Předměřice nad Labem“). Přezkum tohoto opatření obecné povahy již totiž není možný s ohledem na marné uplynutí lhůt stanovených v § 101b odst. 1 s. ř. s.
55. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 1 Ao 1/2005-98 vymezil algoritmus soudního přezkumu spočívající v pěti na sebe navazujících krocích. První tři mají povahu formální – jedná se o otázku pravomoci, otázku působnosti a zákonem stanovený postup (tj. soulad s procesním právem), další dva pak mají povahu materiální – zákonný obsah (tj. soulad s hmotným právem) a proporcionalita (tj. přiměřenost regulace sledovanému cíli).
56. Pokud jde o 1., 2. a 3. krok přezkumu, pak tyto skutečnosti navrhovatel v návrhu nenapadal.
57. Obsahem 4. kroku algoritmu přezkumu opatření obecné povahy je přezkum zákonnosti obsahu napadeného opatření obecné povahy, tedy jeho soulad s hmotným právem. Pod tento krok přezkumu spadá i otázka posouzení přezkoumatelnosti odůvodnění napadeného opatření obecné povahy. Ačkoliv doktrína řadí nepřezkoumatelnost spíše k vadám procesním, náležité odůvodnění je podmínkou toho, aby vůbec bylo možno obsah opatření obecné povahy zhodnotit. Vzhledem k tomu, že navrhovatel v řadě námitek napadal právě nepřezkoumatelnost rozhodnutí o jeho námitkách proti návrhu Změny č. 1, spadá tato jejich část právě pod tento krok algoritmu.
58. Částečně pak obsah námitek směřoval do problematiky přiměřenosti (proporcionality) napadených částí Změny č. 1 sledovanému cíli.
59. Krajský soud na tomto místě ještě doplňuje, že vznesení námítka je v zásadě předpokladem pro to, aby správní soudy mohly posuzovat proporcionalitu (přiměřenost) přijatého řešení (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ao 5/2011-43 nebo č. j. 1 Ao 3/2011-229). Tuto pomyslnou bránu k možnosti přezkumu proporcionality přijatých řešení ze

strany správního soudu navrhovatel v posuzované věci otevřel, protože není sporu o tom, že námitky proti návrhu Změny č. 1 v procesu jeho přípravy včas podal a odpůrce na ně reagoval rozhodnutím o námitkách (viz str. 94 až 101 textové části odůvodnění Napadeného OOP).

60. Pokud jde o kvalitu a podrobnost odůvodnění, pak judikatura správních soudů vyžaduje, aby v zásadě odpovídalo požadavkům na individuální správní akty, konkrétně na správní rozhodnutí. Musí tedy obsahovat důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při vykladu právních předpisů (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Ao 3/2008-136). Nejprísnější nároky pak správní soudy kladou na tu část odůvodnění, v níž správní orgán rozhoduje o vznesených námitkách, což je logické, protože se nepochybně o správní rozhodnutí jedná (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Ao 5/2010-169). Správní orgán tedy musí v odůvodnění opatření obecné povahy dostatečně vyjádřit rozhodovací důvody, resp. důvody pro přijetí právě té právní regulace, která je v opatření obecné povahy obsažena.
61. Nutno ještě podotknout, že územní plán je obsáhlý dokument, jeho odůvodnění tvoří jeden celek a argumenty k určité otázce lze čerpat z různých jeho částí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2011, č. j. 1 Ao 2/2011-17).
62. A nyní již k posouzení důvodnosti jednotlivých návrhových námitek.
63. **V prvním návrhovém** bodu navrhovatel brojil proti zařazení části svých pozemků do plochy VPS VD03 – překryvný koridor železnice (DZ2): optimalizace a zdvoukolejnění tratě č. 031 v úseku Hradec Králové – Jaroměř, značený CNZ. Navrhovatel zdůraznil, že části jeho pozemků byly nově (proti původnímu Územnímu plánu Předměřice nad Labem) zařazeny do ploch veřejně prospěšných staveb s možností vyvlastnění.
64. Napadené OOP vymezilo jednak koridor pro umístění veřejné infrastruktury označený jako „CNZ PŘEKRYVNÝ KORIDOR pro optimalizaci a zdvoukolejnění tratě č. 031 (DZ2)“, jakožto plochu s rozdílným způsobem využití určenou pro optimalizaci a zdvoukolejnění předmětné železniční trasy. Dále vymezilo veřejně prospěšnou stavbu VD03, pro kterou lze odejmout nebo omezit práva k pozemkům (str. 22, str. 46 a str. 47 textové části Změny č. 1).
65. Z obsahu návrhové námítky, jakož i z formulace návrhového petitu, plyne, že navrhovatel se domáhá zrušení Změny č. 1 právě v části vymezení plochy VD03, tedy plochy veřejně prospěšné stavby. Nikoliv tedy v části koridoru CNZ jakožto plochy s rozdílným způsobem využití.
66. To koresponduje s podstatou dané návrhové námítky, kterou tvoří obava žalobce z toho, že jeho pozemky (resp. jejich části) jsou určeny k omezení nebo odejmutí vlastnického práva v souvislosti s předmětnou veřejně prospěšnou stavbou VD03. V daném místě (na pozemku p. č. XB) se ovšem dnes nachází přístupová komunikace na pozemky navrhovatele p. č. XA, XC, XD a XE. Alternativní příjezd na pozemky přitom není možný po veřejných komunikacích ani veřejných pozemcích. Jinými slovy řečeno – navrhovatel se obává toho, že po realizaci vyvlastnění jeho pozemků pro veřejně prospěšnou stavbu VD03 nebude mít k označeným pozemkům, které se nacházejí převážně v kultuře zahrada, zajištěn přístup.
67. Krajský soud ověřil skutečnost, že již Zásady územního rozvoje Královéhradeckého kraje (dále také jen „ZÚR KHK“; veřejně přístupné na webových stránkách Krajského úřadu

Královéhradeckého kraje www.khk.cz) vymezily plochu dotčenou veřejně prospěšnou stavbou DZ2 – „031 Jaroměř – Hradec Králové hl. n. – Pardubice hl. n.“ (viz str. 80 textové části ZÚR KHK). Současně ZÚR KHK stanovily povinnost tento koridor vymezit a zpřesnit a „*v územně plánovacích dokumentacích dotčených obcí stabilizovat, zpřesňovat a územně koordinovat vymezené plochy a koridory pro veřejně prospěšné stavby*“.

68. Na tuto skutečnost upozornil odpůrce navrhovatele již v odůvodnění rozhodnutí o námitce (str. 95 a 96 textové části odůvodnění Změny č. 1), když současně upozornil na to, že koridor železniční dopravy přes území obce Předměřice nad Labem je vymezen již v Politice územního rozvoje České republiky. Současně také objasnil navrhovateli, že daný liniový jev je vymezen na základě požadavku nadřazené územně plánovací dokumentace a zpřesněn dle technické studie (TES) „Zkapacitnění úseku Hradec Králové (mimo) – Jaroměř (mimo)“ (SUDOP PRAHA 02/2016).
69. Dle názoru krajského soudu je tak vymezení koridoru pro umístění veřejné infrastruktury označeného jako „CNZ PŘEKRYVNÝ KORIDOR pro optimalizaci a zdvoukolejnění tratě č. 031 (DZ2)“, jakožto plochy s rozdílným způsobem využití určenou pro optimalizaci a zdvoukolejnění předmětné železniční trasy, ale s ohledem na obsah návrhové námítky zejména vymezení veřejně prospěšné stavby VD03 (optimalizace a zdvoukolejnění tratě č. 031 v úseku Hradec Králové – Jaroměř) plně v souladu se shora citovanou nadřazenou územně plánovací dokumentací (Politika územního rozvoje ČR, Zásady územního rozvoje Královéhradeckého kraje). Jak už shora uvedl, předmětná veřejně prospěšná stavba byla vymezena již v ZÚR KHK a odpůrci tak lze přisvědčit v tom, že vlastnické právo k dotčeným pozemkům navrhovatele nebo k jejich částem by bylo v zásadě možné omezit nebo odejmout již na základě vymezení této veřejně prospěšné stavby v ZÚR KHK, bez ohledu na konkrétní podobu Územního plánu Předměřice nad Labem.
70. Odůvodnění rozhodnutí odpůrce o této námitce stran těchto relevantních skutečností pro existenci a konkrétní podobu veřejně prospěšné stavby VD03 považuje krajský soud za jednak zcela přezkoumatelné, jednak za obsahově dostačující.
71. Navrhovatel totiž vytýká odpůrci zejména to, že dostatečně nereagoval na jeho obavy spojené se ztrátou přístupu k jeho pozemkům. Tyto otázky se však netýkají podstaty důvodnosti převzetí a vymezení předmětné veřejně prospěšné stavby ve Změně č. 1, ale směřují k otázkám, které nemohou být řešeny v rámci tvorby územního plánu. Pokud tedy na ně odpůrce v rámci odůvodnění rozhodnutí o námitce navrhovatele nikterak nereagoval, nijak tím nepochybil, neboť se míjely s předmětem územního plánování.
72. Jak správně upozornil odpůrce ve vyjádření k návrhu, Změna č. 1 předmětnou veřejně prospěšnou stavbu neumístila, tedy její konkrétní podoba bude vymezena až v navazujících správních řízeních. V tuto chvíli tak nejenže není nijak omezeno užívání stávající přístupové cesty po pozemku p. č. XB (východně od železniční tratě), ale není také vůbec zřejmé, zda-li výsledná podoba veřejně prospěšné stavby pozemky navrhovatele zasáhne a v jaké podobě či rozsahu. Účelem vymezení plochy pro veřejně prospěšnou stavbu VD03 je vytvářet podmínky pro možné omezení nebo odejmutí navrhovatelova vlastnického práva v potřebném rozsahu.
73. Pozemky navrhovatele v dané lokalitě jsou navíc v současně době zařazeny do funkční plochy ZS – ZELENĚ – soukromá a vyhrazená. Přípustným využitím v této ploše jsou „*cesty pro pěší a cyklisty (zpevněné i nezpevněné)*“, mezi podmínečně přípustné využití pak patří

„stavby dopravní infrastruktury pro obsluhu zahrad, ovocných sadů a luk“ s podmínkou, že konkrétní podoba i umístění stavby podléhá odsouhlasení příslušným orgánem ochrany zemědělského půdního fondu. Umístění staveb pro zajištění přístupu navrhovatele k jím vymezeným pozemkům tak Územní plán Předměřice nad Labem ve znění Změny č. 1 umožňuje.

74. Krajský soud souhlasí s odpůrcem ještě ve dvou aspektech jeho vyjádření. Předně – bez ohledu na konečnou podobu veřejně prospěšné stavby VD013, která bude vyrýsována až v návazném stavebním řízení, je její podstatou zdvoukolejnění doposud jednokolejné trati. Je tedy zřejmé, že plocha pro železniční trať bude muset být rozšířena. S ohledem na místní situaci plynoucí ze snímků obsažených v návrhu (existence staveb západním směrem od železnice) se logickým jeví rozšíření tohoto koridoru směrem na východ, kde jsou plochy zeleně. Z obsahu předložené územně plánovací dokumentace pak lze dovodit, že rozšíření koridoru uvedeným směrem bylo přiměřené, v menším rozsahu by se již dostalo do rozporu se ZÚR KHK, protože by zdvoukolejnění tratě neumožnilo. Za druhé – odpůrci lze přisvědčit, že úkolem územního plánování není a ani nemůže být zajistit přístupové komunikace pro vlastníky všech pozemků.
75. Podstata **druhé návrhové námitky** spočívá v tom, že navrhovatel brojí proti Změnou č. 1 realizovanému vymezení funkční plochy PV – veřejné prostranství na svých pozemcích p. č. XG, p. č. XF a p. č. XR, které se do té doby nacházely ve funkční ploše BI – BYDLENÍ – v rodinných domech, městské a příměstské. Nově stanovený koridor plochy PV má sloužit jako přístupová cesta k pozemkům, které se nacházejí jižně od něj a mají sloužit k výstavbě rodinných domů. Navrhovatel ale preferuje předchozí vymezení ploch PV v dané lokalitě, kdy Územní plán Předměřice nad Labem daný přístupový koridor vymezil přes pozemek p. č. XP (není ve vlastnictví navrhovatele). Zde byl také původně sjezd z ulice Průmyslová. Navrhovatel je toho mínění, že ke změně ve vymezení přístupové cesty došlo z toho důvodu, že na pozemku p. č. XP vznikla černá stavba. Navrhovatel je tak dle svého přesvědčení postihován na svém vlastnickém právu jenom proto, že jiný vlastník porušil zákon a odpůrce neřeší příčinu. Uvedenou změnu funkčního využití tak shledal neodůvodněnou, nepřezkoumatelnou a neproporcionální.
76. Odůvodněním uvedené změny se zabýval odpůrce v textové části odůvodnění Změny č. 1 na str. 57, kde uvedl: *„Změna č. 1 respektuje stávající koncepci ploch veřejných prostranství, jejichž rozsah mírně rozšiřuje ... Dále se napravují zjevné nepřesnosti kresby územního plánu tak, aby skladba a funkční náplň ploch s RZV odpovídala reálnému stavu v území. Jižně od Průmyslové ulice je v oblasti východně od slepého labského ramene korigováno VEŘEJNÉ PROSTRANSTVÍ (PV) do figury, jež odpovídá funkční cestní síti napojující rodinné a bytové domy. Západně od slepého ramene je trasa stabilizované plochy (PV) korigována v souladu s majetkoprávními vztahy a reálným stavem v území tak, aby byl možný průchod zamýšlené cesty mezi existující zástavbou.“*
77. Na námitku vznesenou navrhovatelem proti návrhu Změny č. 1 pak odpůrce reagoval v rozhodnutí o námitkách (konkrétně na str. 96 a 97 textové části odůvodnění Změny č. 1), kde v zásadě uvedenou argumentaci opakuje s tím, že odkazuje také na provedenou prověrku a posouzení stavu daného území s tím, že tato předmětná plocha veřejného prostranství je vymezena za účelem zajištění přístupu na přilehlé sousední pozemky.
78. Lze si samozřejmě představit podrobnější argumentaci a objasnění postupu odpůrce, ale dle názoru krajského soudu je uvedené odůvodnění nejenom přezkoumatelné, ale lze z něho

dovodit také to, že uvedený postup odpůrce je nejenom v souladu se stavebním zákonem, ale že je i proporcionální zamýšlenému cíli.

79. Není pochyb o tom, že daná lokalita na jih od ulice Průmyslová tvoří poměrně rozsáhlou oblast, v níž se počítá s výstavbou hned několika rodinných domů (a to i na pozemcích navrhovatele). Proto se i pozemky navrhovatele p. č. XG, p. č. XF a p. č. XR před Změnou č. 1 nacházely ve funkční ploše BI – BYDLENÍ – v rodinných domech, městské a příměstské. Z předchozí podoby územního plánu (viz snímky a výřezy tvořící součást návrhu) je také zřejmé, že již tehdy cítil odpůrce potřebu zajistit k lokalitě uvažované rodinné výstavby přístup přes pozemky zařazené do funkční plochy PV – veřejné prostranství. Tato přístupová cesta byla původně koncipována přes pozemek p. č. XP, kde měl být sjezd.
80. Obecná povinnost napojení uvažovaných staveb rodinných domů na dostatečně kapacitní dopravní infrastrukturu plynula v době přijetí Změny č. 1 z vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (viz §§ 4, 20, 22 a 23). Dnes tato povinnost plyne z vyhlášky č. 146/2024 Sb., o požadavcích na výstavbu (viz § 9 odst. 1).
81. Navrhovateli dává krajský soud za pravdu v tom, že dle ustanovení § 1 odst. 2 věty první vyhlášky č. 501/2006 Sb. se při vymezení ploch v územních plánech použije ustanovení části druhé této vyhlášky (do níž spadá se shora odkazovaných norem uvedené vyhlášky pouze § 4). Ustanovení §§ 20, 22 a 23 se nacházejí v části třetí, která se obecně použije při vymezení pozemků a umísťování staveb na nich (§ 1 odst. 2 věta druhá citované vyhlášky).
82. To však neznamená absolutní vyloučení použití ustanovení části třetí citované vyhlášky při tvorbě územních plánů. Krajský soud odkazuje na závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2016, č. j. 5 As 94/2015-79: „*Přestože § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, který stanoví minimální šířku veřejného prostranství, jehož součástí je pozemní komunikace zpřístupňující pozemek rodinného domu, náleží do části třetí této vyhlášky, která stanoví požadavky na vymezení pozemků a umísťování staveb, není vyloučeno, aby rovněž orgány územního plánování přihlédly k tomuto ustanovení v případě, kdy v územním plánu vymezují prostranství pro pozemní komunikaci v rámci plochy určené pro zástavbu rodinnými domy.*“ Tak se tomu stalo i v posuzované věci. Uvedený postup při vymezení veřejných prostranství v dané lokalitě má tedy důvody, které jsou zákonné. Ostatně i krajskému soudu je z úřední činnosti známo, že územní plány obcí u takto rozsáhlejších ploch určených k zástavbě rodinnými domy standardně vymezují plochu pro budoucí umístění přístupových komunikací.
83. Obsah odpůrcem předložené územně plánovací dokumentace vztahující se ke Změně č. 1 pak podporuje vyjádření odpůrce k návrhu, že původní přístupová cesta k dané lokalitě rodinných domů vymezená Územním plánem Předměřice nad Labem na pozemku p. č. XP nesplňovala zejména svojí šíří požadavky vymezené v § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Ve shodě s odpůrcem tak i soud považuje za logické a proporcionální k dosažení zamýšleného cíle (zajištění řádné přístupové cesty k uvažované lokalitě rodinných domů z ulice Průmyslová v napojení na ulici Labskou) vymezit tuto přístupovou cestu (zejména) přes pozemek navrhovatele p. č. XG, který je již svým tvarem a polohou pro takový záměr skutečně na první pohled vhodný (v tomto směru není právní překážkou, pokud je oplocen a od ulice Průmyslová opatřen bránou, jak plyne z fotodokumentace tvořící součást

návruhu). Zvláště když tato cesta bude obsluhovat i pozemky navrhovatele určené k výstavbě rodinných domů. Přístupová cesta tvořící spojnici mezi ulicemi Průmyslová a Labská je pak vedena při východní hranici dané lokality s vodním ramenem, tedy efektivně a tak, aby zabírala co nejmenší výměru z plochy výstavby.

84. Mimo chodem, v tom se daná situace odlišuje od situace popisované navrhovatelem v prvním návrhovém bodu. Tam se jednalo o přístup k zahradám, kde žádné obdobné požadavky na zajištění napojení na dopravní infrastrukturu normami veřejného práva stanoveny nejsou.
85. Za neméně pádný důvod pro vymezení přístupové komunikace na navrhovatelově pozemcích (zejména p. č. XG) pak považuje krajský soud ten, který odpůrce doložil ve vyjádření k návrhu. Realizace přístupové cesty k dané lokalitě vymezená původně na pozemku p. č. XP již v současnosti není fakticky možná, a proto bylo nutné přistoupit ke změně. A to pro podstatnou změnu v území, ke které byl odpůrce povinen přihlédnout.
86. Na uvedeném pozemku totiž v mezidobí vznikla rozestavěná stavba bez č. p., která je součástí pozemku p. č. st. XQ. Tato stavba však není stavbou černou, jak se domnívá navrhovatel, neboť odpůrce odkázal na její stavební povolení vydané Magistrátem města Hradec Králové ze dne 25. 4. 2013 č. j. MMHK/075793/2013 ST2/Več, sp. zn. SZ MMHK/029797/2013 ST2/Več. O tom, že se jedná o povolenou stavbu ostatně svědčí i skutečnost, že je zapsána v katastru nemovitostí a zakreslena v mapě katastru nemovitostí (§ 3 odst. 1 vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění pozdějších předpisů). Proti těmto tvrzením, která odpůrce uvedl ve svém vyjádření k návrhu a doložil příslušnými podklady navrhovatel nikterak nebrojil, krajský soud tedy neměl důvod (navíc po nahlédnutí do katastru nemovitostí) pochybovat o jejich pravdivosti. Ostatně ze snímku, který je součástí návrhu na jeho str. 10, je existence této stavby rovněž dobře patrná včetně toho, že tato je součástí oploceného areálu. Realizace přístupové cesty v původně zamýšlené trase přes pozemek p. č. XP tak dnes opravdu nepřichází v úvahu.
87. Za irelevantní je proto nutno považovat námitku navrhovatele, že plocha BI byla v Územním plánu Předměřice nad Labem vymezena jako stabilizovaná. Tato skutečnost shora uvedený postup odpůrce sama o sobě nevylučuje ani neznemožňuje.
88. **Ve třetím návrhovém bodu** se navrhovatel ohradil proti zasažení svých pozemků p. č. XJ, XI, XCH ochranným pásmem, resp. dle jeho názoru fakticky trvalou stavební uzávěrou. Těchto pozemků se totiž týká ve Změně č. 1 stanovené doplnění podmínky prostorového uspořádání funkční plochy RH – plochy pro veřejnou rekreaci v ucelených areálech, dle něhož „*veškeré stavby smí být umístěny minimálně 20 metrů od hrany regionálního biocentra RBC 982 Správkvice*“.
89. Odpůrce se odůvodnění využití funkční plochy RH – plochy pro veřejnou rekreaci v ucelených areálech věnoval jednak na str. 18 textové části odůvodnění Změny č. 1 a dále v rozhodnutí o námitce navrhovatele na str. 99 a 100 textové části odůvodnění Změny č. 1. Na tyto části Napadeného OOP krajský soud v podrobnostech odkazuje.
90. Uvedená námitka navrhovatele proti návrhu Napadeného OOP však směřovala vůči více regulativům, nyní v návrhu napadá navrhovatel pouze shora uvedený regulativ zákazu staveb minimálně 20 metrů od hrany regionálního biocentra RBC 982 Správkvice. Krajský soud přisvědčuje odpůrci v tom, že námitka stran shora citovaného regulativu byla

vznesena poměrně v obecné rovině, kdy navrhovatel nijak podrobněji nerozvedl, jak zasahuje tento regulativ do využití jeho pozemků. Míra obecnosti rozhodnutí o námitce tedy v tomto případě koresponduje s mírou obecnosti vznesené námítky. Rozhodnutí o námitce tak v této části soud za nepřezkoumatelné nepovažuje.

91. Z obsahu podkladové dokumentace pro návrh Změny č. 1 je zřejmé, že ten věnoval velkou pozornost právě vymezení prvků ÚSES a jejich obsahu. Odpůrce byl tomto směru do značné míry limitován stanovisky dotčených orgánů, jejichž obsah je dle § 4 odst. 2 písm. b) stavebního zákona pro pořizovatele územně plánovací dokumentace závazný. V souvislosti s tím nutno zdůraznit, že proti žádnému z těchto stanovisek navrhovatel v rámci přípravy návrhu Změny č. 1 nebrojil a nebrojí proti nim ani v návrhu. O tom, že na ochraně územních systémů ekologické stability je veřejný zájem, pak není pochyb (viz § 4 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny).
92. V tomto směru považuje krajský soud za významné zejména stanovisko Magistrátu města Hradec Králové, odboru životního prostředí ze dne 1. 11. 2019 coby dotčeného orgánu na úseku ochrany přírody a krajiny (viz v podrobnostech str. 34 až 37 textové části odůvodnění Změny č. 1). V něm se dotčený orgán výslovně vyjadřoval k podmínkám pro využití funkční plochy RH – plochy pro veřejnou rekreaci v ucelených areálech. Stran předmětné lokality (plochy Z9a a Z9b) pak vyslovil požadavek omezení podmínek využití a stanovení regulativů, protože se jedná o plochy, které přímo navazují na regionální biocentrum RBC 982 Správcice. A to protože vzhledem k rozsahu plochy budou některá povolená využití nepříznivě ovlivňovat vegetaci, živočichy a biotop tohoto regionálního biocentra. Uvedené stanovisko tedy sice výslovně neobsahovalo konkrétní podobu jím požadovaných regulativů, tu ponechalo na úvaze odpůrce, ale požadavek na jejich zakotvení při hranicích s biocentrem RBC 982 Správcice jasně a zřetelně s odkazem na důvody vzneslo a formulovalo. Ten na tyto požadavky reagoval tím, že pro tuto funkční plochu stanovil hned několik podmínek prostorového uspořádání (kromě zákazu umístění staveb v pásmu 20 m od hrany regionálního biocentra např. limitoval výšku staveb či minimální výši koeficientu zeleně).
93. Krajský soud předeseílá, že stanovení daného regulativu není dle jeho názoru nezákonné. Odpůrce má pravdu v tom, že právní předpisy sice výslovně nezakotvují existenci ochranných pásem prvků ÚSES, ale územní plány obcí mohou stanovit k jejich ochraně jednak limity, jednak jiné regulace omezující za tím účelem výstavbu, v tom mají velmi široké možnosti regulace území (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2012, č. j. 6 Ao 9/2011-55, rozsudek téhož soudu ze dne 18. 6. 2015, č. j. 9 As 17/2015-41 nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 8. 2. 2013, č. j. 63 A 6/2012-227).
94. V rozhodnutí o námitce v tomto směru odpůrce také velmi příhodně odkázal na obsah Metodiky vymezení územního systému ekologické stability, kterou vydalo Ministerstvo životního prostředí v březnu 2017, která mezi takové limity omezující zástavbu krajiny řadí právě např. různá ochranná pásma nebo území se speciálním režimem omezujícím způsoby využití aj. Obce tak mohou za uvedeným účelem vymezit např. nezastavitelné plochy či omezující podmínky v blízké zastavitelné ploše či se může jednat o různé kombinace těchto regulačních mechanismů. Navrhovateli nelze přisvědčit v jeho názoru, že se nejedná o limit jenom proto, že tento znemožňuje umístění jakýchkoliv staveb v určitém pásmu.

95. V návaznosti na shora uvedené nepovažuje krajský soud předmětný regulativ zákazu umístění staveb minimálně 20 metrů od hrany regionálního biocentra RBC 982 Správnice za příliš podrobný, jak namítal navrhovatel. Tedy v tom smyslu, že by se mělo jednat o regulativ patřící pro svoji podrobnost do regulačního plánu. Obsah uvedeného regulativu je dle soudu plně v souladu s požadavky na obsah územních plánů obcí, jak jsou v obecnější míře vymezeny v § 43 odst. 1 stavebního zákona, v podrobnější podobě pak ve vyhlášce č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění pozdějších předpisů /Příloha č. 7 Náležitosti obsahu územního plánu – odst. 1 písm. f)/. Ve světle uvedené právní úpravy se v případě regulativu jedná o obecné pravidlo, které stanoví limit využití předmětné funkční plochy vymezující její prostorové uspořádání. Nikoliv tedy v podrobnostech, které náleží regulačním plánům.
96. Krajský soud navíc uvedený regulativ v podobě daného limitu považuje za zcela přiměřený jím sledovanému cíli, tedy ochraně územního systému ekologické stability. Předmětné pozemky navrhovatele se nacházejí v zastavitelné ploše Z9a, která zůstala po Změně č. 1 nezmenšena. Nutno přihlédnout i k rozsáhlosti této plochy, resp. pozemků navrhovatele do ní patřících, kdy stanovením (nikoliv nadměrně širokého) ochranného pásma v šíři 20 m není využitelnost těchto pozemků v drtivé většině jejich výměry nikterak zmenšena či omezena. Případná zástavba bude pouze soustředěna ve větší vzdálenosti od chráněného prvku ÚSES.
97. Irelevantní pro posouzení důvodnosti této návrhové námitky je pak skutečnost, že rozhodování o změnách v území na dané ploše je podmíněno zpracováním územní studie. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 7 As 191/2014-26, má územní studie povahu toliko neformálního odborného podkladu určeného k ověření požadavků na ochranu hodnot území, k navržení, prověření a posouzení záměrů na změny v jeho využití, variant řešení vybraných problémů a úprav nebo rozvoje některých funkčních systémů v území. Územní studie je tedy, na rozdíl od územně plánovací dokumentace, nezávazná. To znamená, že správní orgán při rozhodování v dotčeném území není územní studií vázán.
98. Stejně tak je pro posouzení věci nevýznamný obsah usnesení zastupitelstva odpůrce ze dne 19. 9. 2016 odkazovaného navrhovatelem, když navíc dle soudu se odpůrce od obsahu tohoto usnesení ani neodchýlil.
99. Ani tuto návrhovou námitku tedy soud důvodnou neshledal.
100. **Čtvrtá návrhová námitka** se týkala skutečnosti, že pozemky navrhovatele p. č. XL, XK, XJ, XM a XN, byly Změnou č. 1 nově zařazeny do funkční plochy NP – plochy přírodní a do vymezeného prvku ÚSES označeného RK 1266/ RK 01.
101. Navrhoval akcentoval zejména svoje tvrzení, že rozšíření plochy NP a vznik nového prvku ÚSES nejsou jednak odůvodněny věcně, ale zejména neodpovídají faktickému stavu území.
102. Již v rozhodnutí o námitce (str. 99 textové části odůvodnění Změny č. 1) poukázal odpůrce na to, že pokud jde prvek ÚSES – regionální koridor RK 1266/RK 01, tak ten byl v Napadeném OOP vymezen v souladu s nadřazenou územně plánovací dokumentací, konkrétně se Zásadami územního rozvoje Královéhradeckého kraje (tuto skutečnost ověřil krajský soud náhledem do ZÚR KHK, které jsou veřejně dostupné na

www.kkraj.cz, viz str. 95 textové části ZÚR KHK). Z nich rovněž plynou úkoly pro územní plánování – v územně plánovacích dokumentacích dotčených obcí stabilizovat, zpřesňovat a územně koordinovat vymezený systém ÚSES (str. 97 ZÚR KHK).

103. V souladu s tím pak byl v rámci Změny č. 1 dotčený biokoridor zpřesněn dle Plánu systému ekologické stability pro ORP Hradec Králové. Ten je podkladem pro územně plánovací dokumentaci (§ 2 odst. 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny). Tato skutečnost je souladně uvedena i na str. 58 textové části odůvodnění Změny č. 1. Pokud navrhovatel tvrdí, že Plán systému ekologické stability pro ORP Hradec Králové nebyl pro odpůrce závazný, neopírá toto svoje tvrzení o žádný relevantní fakt.
104. Účelem vymezení regionálního biokoridoru RK 1266 (který je v Napadeném OOP rozdělen na RK 01 a RK 02) je ochrana roviny údolní nivy řeky Labe, jak se lze dočíst na str. 59 textové části odůvodnění Změny č. 1. Hlavním věcným důvodem byla potřeba rozšířit nedostatečně široký pás zeleně podél řeky Labe pro vytvoření dostatečného prostoru pro zajištění prostupnosti krajiny pro organizmy s odkazem na shora již rovněž zmíněnou Metodiku vymezení územního systému ekologické stability, vydanou Ministerstvem životního prostředí v roce 2017 (str. 99 textové části odůvodnění Změny č. 1). Biokoridoru RK 1266 se Napadené OOP věnuje také na str. 22 a 23 textové části svého odůvodnění.
105. Z grafické části Změny č. 1 (zejména ze Schéma vymezení ÚSES) soud ověřil pravdivost tvrzení obsažených ve vyjádření odpůrce k návrhu, a to že část regionálního biokoridoru RK 1266/RK 01 zasahuje západní část (výměrově výrazně menšinovou) navrhovatelem zmíněných pozemků. Jak je již uvedeno shora, konkrétní podoba tohoto biokoridoru je dána Plánem systému ekologické stability pro ORP Hradec Králové, který byl pro odpůrce závazný (viz shora). Striktní požadavek na dodržení Plánu systému ekologické stability pro ORP Hradec Králové (tedy včetně podoby regionálního biokoridoru RK 1266/RK 01) pak vznesl i dotčený orgán na úseku ochrany přírody a krajiny, tedy Magistrát města Hradec Králové, odbor životního prostředí ve svém stanovisku ze dne 1. 11. 2019 (viz str. 34 až 37 textové části odůvodnění Změny č. 1). Jak už uvedl krajský soud shora, proti zákonnosti a správnosti obsahu těchto podkladových materiálů a stanovisek navrhovatel v rámci námitek proti návrhu Napadeného OOP ničeho nenamítal a žádné takové námitky nevznáší ani v návrhu. Nutno dodat, že výrazně většinová výměra navrhovatelem zmíněných pozemků (východní část), není biokoridorem nikterak dotčena.
106. Pokud navrhovatel v replice k vyjádření odpůrce poukázal na to, že dle Plánu ÚSES pro účely tvorby ZÚR KHK je dotčený biokoridor vymezen v menším rozsahu než v Plánu systému ekologické stability pro ORP Hradec Králové, pak dle soudu tento fakt není pro posouzení důvodnosti dané námitky významný. Plán systému ekologické stability pro ORP Hradec Králové musel respektovat podobu předmětného biokoridoru minimálně v rozsahu, jak byl vymezen v Plánu ÚSES pro účely tvorby ZÚR KHK, což se stalo. Mohl však biokoridor vymežit nad uvedený rozsah.
107. Navrhovatel přiložil k návrhu fotodokumentaci části pozemků, z níž plyne, že se na nich nachází plocha pro odstavení vozidel návštěvníků sportovního areálu, která je oplocená, tedy je součástí areálu. Zároveň doložil i podklady, z nichž plyne, že na dotčených pozemcích (nikoliv však na té jejich části, na které se nachází biokoridor RK 1266/RK 01,

jak lze dovodit z obsahu návrhu a z obsahu repliky navrhovatele k vyjádření odpůrce, zejména ovšem z grafické části Změny č. 1) byly v minulosti správními orgány povoleny či zkolaudovány některé stavby, které parkování návštěvníků na části pozemků, na nichž je dnes vymezen regionální biokoridor, předpokládají. Soud nemá důvod tato tvrzení neakceptovat či je rozporovat. Ale je toho názoru, že pro vymezení biokoridoru za účelem naplnění jeho shora uvedených funkcí nemůže být překážkou skutečnost, že na jeho ploše v sezóně parkují svoje vozy návštěvníci sportovního areálu. Nebo že se v blízkosti biokoridoru nacházejí určité stavby vzniklé v minulosti, při jejichž povolování se s parkováním na pozemcích, které se nyní staly součástí biokoridoru, počítalo. Už vůbec pak není rozhodující, že tyto pozemky jsou oploceny, to prostupování řady živočichů (hmyz, plazi obojživelníci, ptáci) krajinou vůbec nebrání. Bez ohledu na tyto skutečnosti (z nichž některé navíc mají pouze časově omezené trvání – k parkování jsou pozemky začleněné do biokoridoru ve větší míře využívány jistě jenom převážně v letních měsících) jsou dané pozemky bezpochyby způsobilé plnit ty funkce, pro které byl regionální biokoridor RK 1266 zařazen již do Zásad územního rozvoje Královéhradeckého kraje, potažmo do Plánu systému ekologické stability pro ORP Hradec Králové, což nutně muselo najít svůj důsledek ve vymezení tohoto prvku ÚSES v Napadeném OOP.

108. Odpůrce popsal tu část pozemků navrhovatele, která je zahrnuta do biokoridoru, na str. 16 svého vyjádření k návrhu (bod 45.). Z tohoto popisu plyne, že podstatná část pozemků navrhovatele dotčených biokoridorem RK 1266/RK 01 má povahu louky hraničící s břehem řeky Labe, kde se nachází vzrostlá zeleň. Proti tomuto popisu se navrhovatel nikterak zásadně neohradil (v replice pouze znovu poukázal na to, že část těchto pozemků slouží jako odstavná a parkovací plocha pro návštěvníky areálu, který je navíc opocen), soud tedy nemá důvod mu nevěřit. Ten pak v podstatě koresponduje se shora učiněnými závěry soudu stran funkčnosti a významu daného biokoridoru. Tvrzení navrhovatele o údajné nefunkčnosti vymezeného biokoridoru RK 1266/RK 01 tak nejsou podložena žádnými relevantními fakty. Jeho výsledná podoba je naopak logická, kdy je z ní patrná snaha o zachování biokoridoru coby pásu kopírujícího břeh řeky Labe (pochopitelně při zohlednění existence jezu a s ním souvisejících staveb), který je tak přerušen pouze silnicí vedoucí přes řeku.
109. Dle názoru krajského soudu je s ohledem na poměr výměry pozemků navrhovatele dotčené zmíněným koridorem a výměry pozemků navrhovatele, která tímto prvkem ÚSES dotčena není, možno považovat toto omezení navrhovatele, resp. jeho podnikatelských aktivit v dané oblasti, které z existence daného biokoridoru plynou, za zcela přiměřené a nikoliv excesivní. Vždyť většinová výměra jeho pozemků může k sloužit k provozu sportovního areálu navrhovatele zcela neomezeně.
110. Totéž lze konstatovat i stran vymezení funkční plochy NP – plochy přírodní, která zasahuje západní část navrhovatelových pozemků v rozsahu, v jakém na ně zasahuje zmíněný regionální biokoridor RK 1266/RK 01. Tedy její existence koresponduje plně s ochrannou funkcí biokoridoru, je jeho doplňkem a jde s ním logicky „ruku v ruce“ (viz str. 45 textové části Napadeného OOP – jako hlavní využití těchto ploch je stanoveno, že jde o plochy zvláště chráněných částí přírody a prvky ÚSES).
111. Zmínku navrhovatele o změně hranic zastavěného území, kterou má za účelovou, nepovažuje soud za relevantní pro posouzení důvodnosti dané návrhové námítky, protože nenašla svůj odraz v návrhovém petitu a z návrhu není ani zřejmé, jakých veřejných subjektivních práv žalobce a jakým způsobem se dotýká.

112. V **pátém návrhovém bodu** navrhovatel vystoupil proti změně regulativu na pozemku p. č. XO, kdy došlo k revizi přípustného a nepřípustného využití ve funkční ploše W – plochy vodní a vodohospodářské. Jako nepřípustné využití v této ploše bylo stanoveno „stavby a zařízení pro rodinnou rekreaci s možností experimentální výstavby nad vodní plochou včetně kotvišť a hausbótů“.
113. Z obsahu podkladové dokumentace plyne, že se tak stalo na základě požadavku dotčených orgánů na úseku ochrany přírody a krajiny. Vypustit možnost využití dané funkční plochy pro stavby a zařízení pro rodinnou rekreaci s možností experimentální výstavby nad vodní plochou včetně kotvišť a hausbótů z návrhu Změny č. 1 požadovalo výslovně jak stanovisko Magistrátu města Hradec Králové, odboru životního prostředí, ze dne 1. 11. 2019, tak stanovisko Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 8. 9. 2021, č. j. KUKHK-29172/ZP/2021 – Hy. Tato stanoviska byla pro odpůrce dle § 4 odst. 2 písm. b) stavebního zákona závazná. Proti jejich obsahu navrhovatel nevystoupil ani v rámci námitek proti návrhu Změny č. 1 ani v návrhu na zrušení Napadeného OOP.
114. Odpůrce pak svůj potup odůvodnil zejména na str. 18, str. 20 a str. 51 textové části odůvodnění Napadeného OOP. Již toto odůvodnění považuje krajský soud nejen za přezkoumatelné, ale rovněž za dostatečně podrobné, neboť z něj plyne hlavní důvod tohoto postupu, tedy soulad užívání dané plochy se zájmy ochrany podzemních a povrchových vod, přírody a krajiny, a to s akcentací na zamezení negativních vlivů na okolní chráněné části přírody, konkrétně RBC 982 Správcice.
115. Ještě podrobněji pak odpůrce reagoval v rozhodnutí o námitce navrhovatele (str. 101 textové části odůvodnění Změny č. 1), kde shora uvedené úvahy rozvedl. V podrobnostech na toto odůvodnění soud odkazuje.
116. Krajský soud tak uzavírá, že odůvodnění uvedeného postupu považuje ze strany odpůrce za dostatečně odůvodněné a současně vnímá toto opatření jako logické a přiměřené sledovanému cíli a daným místním podmínkám. Nelze přehlédnout, že funkční plocha W – plochy vodní a vodohospodářské zasahuje dle grafické části Napadeného OOP i do regionálního biocentra RBC 982 Správcice, těžko si lze tedy představit, že by bylo možno považovat za vhodné, aby zde vznikala nad vodní hladinou nějaká experimentální výstavba, např. v podobě kotvišť či hausbótů. Odpůrci lze přisvědčit v názoru, že takové využití obecně jakékoliv vodní plochy není běžné, a podrobné odůvodnění by si tak s ohledem na shora popsanou skutkovou situaci v dané lokalitě zasluhovalo spíše jeho připuštění. Krajský soud ještě dodává, že na umožnění konkrétního přípustného využití té které funkční plochy nemá navrhovatel právní nárok (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2018, č. j. 4 As 281/2018-41).
117. Ve smyslu shora citované judikatury správních soudů tak krajský soud v projednávané věci nezjistil, že by ze strany odpůrce při přijetí Změny č. 1 došlo k porušení zákona v nezanedbatelné míře nebo v intenzitě zpochybňující zákonnost posuzovaného řízení a opatření jako celku. Odpůrce nepochybil způsobem, který by měl za následek překročení meze, kterou je možno vzhledem k celkové komplikovanosti řízení a s přihlédnutím k povaze rozhodované věci považovat za ještě přijatelnou.
118. Krajský soud proto uzavírá, že neshledal důvod, pro který by mohl, byť i jenom částečně, návrhovému petitu vyhovět. Neshledal tak návrh důvodným, a proto jej podle § 101d odst. 2 s. ř. s. zamítl.

V. Náklady řízení

119. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
120. Navrhovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení.
121. Ve věci měl úspěch odpůrce, který náklady řízení uplatnil. Ty sestávaly z odměny za právní pomoc poskytnutou mu jeho zástupcem, kterým byl advokát.
122. V souvislosti s touto problematikou nepřehlédl krajský soud existenci usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47. Dle jeho závěru náhradu nákladů řízení spojených s účastí pracovníků správního orgánu u jednání správního soudu soud dle § 60 odst. 7 s. ř. s. procesně úspěšnému správnímu orgánu zásadně nepřizná. V odstavci 29 citovaného usnesení Nejvyšší správní soud vymezil právě ty situace, kdy žalované správní orgány mají právo na náhradu účelně vynaložených nákladů, pokud přesahují jejich běžnou úřední činnost. Příkladem může být dle Nejvyššího správního soudu právě řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy, např. územního plánu, vydaného malou obcí, která nedisponuje odborným personálem, kdy odbornou agendu spojenou s pořízením územního plánu zákon svěřuje pořizovateli.
123. V daném případě nemá odpůrce statut města, nemá úřad, který by vykonával agendu stavebního úřadu, pořizovatelem Napadeného OOP byl Magistrát města Hradec Králové. Za této situace považuje krajský soud za odůvodněné, pokud se odpůrce v řízení nechal zastupovat advokátem, neboť žádný z pracovníků jeho obecního úřadu k takové činnosti s největší pravděpodobností erudici neměl, a náklady s tím spojené za náklady účelně vynaložené, na jejichž náhradu má odpůrce právo.
124. Odměna jeho zástupce, který je advokátem, vychází z vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném do 31. 12. 2024, neboť do té doby byly úkony právní pomoci poskytnuty.
125. Zástupce odpůrce učinil ve věci 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepis vyjádření k návrhu) po 3 100 Kč (srovnej § 11 odst. 1 písm. a/ a d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., dále § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 citované vyhlášky). Výše odměny za úkony právní služby tedy činí **6.200 Kč**. Dále má právo na náhradu režijních paušálů za 2 úkony právní služby po 300 Kč (tedy **600 Kč**).
126. Zástupce odpůrce doložil, že je registrován jako plátce DPH. Náklady soudního řízení proto dále představuje 21 % DPH z odměny a náhrad ve výši **1.428 Kč**.
127. Celková výše odměny zástupce odpůrce tedy představuje částku **8.228 Kč**.
128. Krajský soud proto zavázal navrhovatele k tomu, aby shora uvedenou částku zaplatil dle § 149 odst. 1 občanského soudního řádu ve spojení s § 64 s. ř. s. k rukám advokáta odpůrce.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 14. ledna 2025

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu